

host do domu

obecní zpravodaj občanů Hostětína | prosinec 2002 |

3/2002

Milý Ježíšku,

je víc než jisté, že jsme Tě v uplynulém roce zase trochu zklamali. Naše předsevzetí a přísliby se nám dařilo plnit jen z části. Přesto doufám, že nepřehlédneš to, co se nám za uplynulý rok podařilo a naopak s bohorovným nadhledem nám odpustíš všechny ty nepravosti, které jsme natropili. Buď k nám milostivý a naděľ nám to, co každý nejvíc potřebuje: dětem vedle hromady krabic s dárky i pohodu v rodinném životě, nám dospělým zase radost ze života, ohleduplné chování ke svému okolí a kopec tolerance, pochopení a vzájemné úcty. Snad Tě příští rok potěšíme více.

Výpravy za sochami

Netradiční místa, neobvyklé sochy, zajímavý nápad jak pomoci šetrné turistice v Bílých Karpatech. Tyto všechny náležitosti v sobě mělo česko – slovenské sochařské sympóziu, které se u nás v Hostětíně konalo od 12. do 24. srpna.

Sochy v Hostětíně a okolí totiž nestojí jenom na přesně určeném a ohraničeném prostoru jednoho parku, náměstí nebo zahrady, ale můžete na ně narazit po toulkách nejenom v okolí Hostětína, ale i v sousedním pitínském a šanovském katastru. Ta nevdálenější, „směrovník“ Luboše Jarcovjaka s názvem „Severjihvýchodzápad“ stojí dokonce u Penažné na česko–slovenské hranici ve štítenském katastru.

Na prvním ročníku symposia pracovalo na hřišti u klubovny třináct českých a slovenských umělců a jejich díla jsme postupně nainstalovali na vybraná místa v širším okolí obce spojená s místními pověstmi, přírodními či technickými zajímavostmi nebo vyhlídkou na krajinu. Zatím jsou místa, kde sochy stojí, běžnému návštěvníkovi trochu skryta, ale do jara bude hotový katalog sochařského symposia doplněn podrobnou mapou s vyznačením soch. Ale už teď si můžete jednoduchou mapku vyzvednout na obecním úřadě.

Dělná atmosféra při srpnovém sympoziu

„Kočičáku“ samotnému stojí tři barevné kočky, které Petra Münsterová nazvala „Strážci Kočičího hradu“ a které skutečně shlížejí do okolí z tajemného návrší Kočičáku.

Nedaleko odsud, na jedné z kamenných kup, které mírně vyčnívají nad terén a tvoří nejvyšší body Jahodisek, stojí pod ochranou okolního bukového lesa další „Strážce“, jehož autorem je Milan Doleček z Hlohovce. Na svazích Jahodisek najdete soch hned několik. Okolí studánky u rezervoáru dotváří „Pramen“ od Jiřího Dorňáka z Valašského Meziříčí. Stylizovaná zvonice se zvonem ve tvaru jahody, která stojí na Jahodiskách na krásné vyhlídce na Hostětín, symbolizuje podle jejího autora – akademického sochaře Igora Mosného – hold a poctu krajině. Na pitěnské straně, pod Mikeskovým dubem, leží „Kráva“ od Petra Juráška, která vyzývá k zastavení a odpočinku. Na další krásné vy-

Na rozdíl od ostatních soch, které jsou z dubového dřeva, použil Jaroslav Kolář pro své Letecké srdce pískovec

hlídce, na místě zvaném Výrovka, stojí „Sova“ od Roberta Bučka. Nejbliže Pitínu, a to jak vzdáleností a tak autorem, je „Květ“, který vytvořil Pepa Šlégl a umístil jej v obecním ovocném sadu na Podhradišti.

Za zbývajících sochami se musíte vydat na opačnou stranu od Hostětína. Cestou ze Šanova na Konce si nemůžete nevšimnout monumentálního pískovcového Leteckého srdce od Jaroslava Kolářa z Valašského Meziříčí, které stojí nedaleko místa letecké tragédie. Socha je zároveň pomníkem jedenácti amerických letců, kteří při letecké bitvě v srpnu 1944 nad Šanovem zahynuli. A poslední sochou, která naopak byla díky spolupráci s rokytenským obecním úřadem instalována na Peňažné nejdříve – v předvečer srpnového setkání – je „Severjihvýchodzápad“ od Lubomíra Jarcovjaka, profesora zlínské soukromé umělecké školy.

Projekt, který finančně podpořila Evropská unie, však ještě zdaleka nekončí. Kromě 14 soch instalovaných v krajině a již zmíněného katalogu a mapy, které jistě uvítají jak místní, tak „přespolní“, nás čekají ještě další úkoly: spolu s okolními obcemi se chceme pokusit stanovit strategii pro rozvoj šetrného cestovního ruchu v našem okolí tak, aby byl ekonomickým přínosem pro region a mimo jiné se zamyslet nad tím, zda v pořádání obdobných symposií, jako bylo to letošní, pokračovat.

Týden pro jablko poprvé ...

Poslední zářijový týden od 23. do 29. září 2002 se u nás v Hostětíně uskutečnil první ročník vzdělávací akce pod názvem **Týden pro jablko**, zaměřený na popularizaci ovocnářství jako tradičního způsobu zemědělského hospodaření v Bílých Karpatech. Veškeré pestré dění připravilo občanské sdružení Tradice Bílých Karpat, které je provozovatelem moštárny. Události pak vyvrcholily v neděli 29. září na náměstí a moštárně **Jablečnou slavností**.

Týden pro jablko pomyslně zahájily desítky výtvarných a řemeslných prací školáků a studentů z celého Zlínského kraje, kteří se zapojili do soutěže o **Nejismělavější**

jablíčko. A výtvarné práce od žáků dvaceti pěti škol pak vyzdobily zasedací místnost obecního úřadu v Hostětíně a staly se ozdobou Jablečné slavnosti. Do Hostětína přitom poslali žáci a studenti výtvarné a řemeslné práce nejrozličnějšího zaměření, od těch nejmenších jablíček nakreslených na kamínky až po velké výrobky ze dřeva ze Střední integrované školy v Luhačovicích.

Po celý týden, od pondělí do pátku, si pak i přes nepříznivé deštivé počasí školáci a studenti ze škol ve Slavičíně, Pitíně, Rokytnici, Šanově, Uherském Brodě, Valašských Kloboukách, Záhorovicích, Nezdenicích a Nivnici mohli v hostětínské moštárně a ve stanech postavených v zahradě za moštárnou na vlastní kůži vyzkoušet, jak se jablečný mošt tradičně vyrábí,

Snad největší pozornosti návštěvníků se těšily dobroty od hostětských kuchařek

ochutnat rozdíl mezi jablečnými šťávami prodávanými v obchodní síti a moštem takto "podomácku" vyrobeným a prověřit své přírodovědné znalosti při kvizech a hrách. O ovocnářství a rozvoji venkova na Krajském úřadě ve Zlíně diskutovali zástupci neziskových organizací, rozvojových agentur a státní správy.

Týden pro Jablko vyvrcholil v **neděli 29. září Jablečnou slavností**. Kromě originálních dětských prací, které si lidé kupovali a odnášeli s sebou, se hlavní atrakcí slavnosti staly domácí ovocné štrůdly, buchty, dorty či koláče, které napekly hostětské hospodyně. Návštěvníci slavnosti, kterých se sjelo do Hostětína na čtyři sta, nejenom z blízkého okolí, ale také z Rakouska nebo Spojených států, se tak mohli podívat a okusit na třicet druhů ovocného pečiva. A že návštěvníkům chutnalo dokazuje to, že stačilo jenom několik desítek minut a po pečivu se jen zaprášilo. Lidé se také mohli napít čerstvě nalisovaného moštu z moštárny a podívat se na sušení ovoce. Součástí slavnosti byly také soutěže v lukostřelbě, malý jarmark místních řemeslných a zemědělských produktů nebo procházka po sochách a dalších hostětských zajímavostech, na náměstí hrála cimbálová muzika Veronica a tančil a zpíval dětský soubor Slavičánek.

Přestože bylo hlavním organizátorem občanské sdružení Tradice Bílých Karpat, do celé akce se nezištně zapojila celá obec – ať už to byly kuchařky, které připravily pečivo v nevídaném množství, pestrosti a chutích, ale i ti, kteří pomohli postavit stany v zahradě, zapojili se do stavění prodejních stánků či navařili pro návštěvníky slavnosti guláš.

Příznivé ohlasy, které bylo během slavnosti a po jejím skončení slyšet, určitě utvrdily organizátory jablečného týdne o tom, že příští rok v září budou chtít na úspěšný první ročník navázat a snažit se tak o to, aby se z jablečných slavností stala pravidelná akce na oslavu a propagaci ovocnářství v Bílých Karpatech.

Moštárna v číslech

Od roku 2000 vyrábí občanské sdružení Tradice Bílých Karpat v moštárně v Hostětíně jablečný mošt, který můžete najít především na pultech prodejen zdravé výživy či biopotravin. V letošním roce jsme vykoupili a zpracovali 171 tun jablek, z nichž převážná část (78 %), byla jablka z certifikovaného ekologického zemědělství. Množství zpracovaných bio jablek bylo shodné s objemem zpracovaným v loni, ale podstatně se změnila struktura dodavatelů. Kvůli neúrodě v sadech ve Starém Hrozenkově, odkud jsme vloni dovezli většinu ovoce (více než 80%), jsme nakupovali jablka z certifikované ekologické produkce téměř po celém území Bílých Karpat. Přibližně třetinu z celkového množství jablek jsme dokonce dovezli z jižního cípu Bielych Karpat, ze slovenské Myjavy. Naopak, v Hostětíně jsme vykupovali převážně jablka bez certifikace - celkem k nám dovezli drobní pěstitelé a ovocnáři 37,7 tuny jablek.

Během zpracovatelské sezóny - od 17. září do 14. listopadu – jsme na moštárně vyrobili celkem 100.440 lahví moštu (z toho 76.500 lahví biomoštu) a do zásobních nádrží uložili téměř 42 m³ pasterované šťávy pro další lahvování (z toho 35 m³ biomoštu). Úhrnem se z ovoce zpracovaného letos na podzim tak dostane na pulty prodejen přibližně 160.000 lahví jablečného moštu se značkou Tradice Bílých Karpat.

Ohodnocením kvality vyrobeného moštu, ale i uznáním pro celé Bílé Karpaty, pak jsou dvě významná ocenění, který náš mošt letos na podzim získal. Prvním z nich je soutěž „Česká biopotravina roku 2002“, kterou vyhlásil Svaz ekologických zemědělců PRO-BIO Šumperk a Nadace Partnerství. Bio-mošt zaujal komisi vynikající nutriční jakostí čistě přírodního produktu, který je jediným přírodním nealkoholickým ovocným nápojem na českém trhu. Velmi dobře bylo hodnoceno užití ekologického vratného obalu a vydařené grafické zpracování etikety, která vhodně propaguje chráněnou známku "bio". Komise dále ocenila, že jde o regionální produkt, který napomáhá uchování původních odrůd ovoce v Bílých Karpatech a přispívá k obnovení zdejší tradice jeho zpracování.

Další ocenění má pak dokonce mezinárodní punc – uděluje jej japonská nadace **Sasakawa Peace Foundation** a mezi 15 projekty z celé republiky získal projekt na výrobu jablečného moštu v Hostětíně třetí místo.

Co jsou Tradice Bílých Karpat?

Jsou dobrovolným, nevládním a neziskovým sdružením fyzických a právnických osob, které spojuje zájem napomáhat všem aktivitám, které trvale rozvíjejí tradiční zemědělskou a řemeslnou produkci Bílých Karpat, zvláště pak v ekonomicky nejslabších místech tohoto území. Členy sdružení jsou Informační středisko pro rozvoj Moravských Kopic, Nadace Veronica, ZO ČSOP Kosenka Valašské Klobouky, Obec Hostětín, ZO ČSOP Veronica Brno, ZO ČSOP Bílé Karpaty ve Veselí nad Moravou a soukromý zemědělec Zdeněk Ševčík.

Díra – nedíra

Když rok po roce zima ubírá na kvalitě našich silnic a když se peněz na jejich opravu nedostává, pak jistě většina z nás pochopí, že drobné opravy, kterými se silničáři snaží proti výmolům, trhlinám či dírák bojovat, jsou to jediné,

na co mají finance. Avšak už mnohdy nedbalý způsob, jakým k opravě přistupují, skoro hraničí s plýtváním prostředky na materiál a jejich práci. Stává, že narychlo připlácnutá záplata nemá dlouhého trvání a třeba napřesrok je potřeba opravovat znovu.

Nová značka upozorňuje řidiče na to, že se tady oprava vozovky skutečně nepovedla.

hrbatý povrch si nic nezadá s testovacími okruhy pro terénní vozidla. Je však zvláště pozoruhodné, že správa silnic si je nedokonalosti opravy vědoma a na důkaz toho před inkriminované místo postavila značku. To, že však i značka sama o sobě není dokonalá – tyč, na které je připevněna je z ostrouhané borové tyčoviny – nám všem dává naději, že značka, a snad ani nerovná vozovka, tam nebudou napořád.

Mimo těch drobnější děr a jamek máme na státní silnici, která Hostětínem prochází, dva významné "tankodromy". Promiňte, ale jinak nelze polovinu šíře vozovky zabírající, téměř deset metrů dlouhý hrbatý povrch, ani nazvat. První, na který jsme si už zvykli, je přímo v obci – ve směru od Pitína mezi domem p. Šebáka a Starobovým. Odvážím se tvrdit, že svůj přínos tento tankodrom má – mimoděk funguje jako příčný práh či retardér, který nutí řidiče k tomu, aby zpomalili a vjeli do Hostětína předpisovou padesátkou. Ti zkušenější a seznámení s touto překážkou se jí však elegantně dokážou vyhnout tím, že ji objedou v protějším jízdním pruhu. A tak jediný důvod pro zachování tohoto tankodromu pozbývá platnosti: ohrožuje bezpečnost dopravy a slušelo by se jej nahradit, jak je tomu v civilizovaných zemích zvykem, retardérem skutečným.

Tankodrom druhý je sice mimo obec, ale myslím, že velikostí a možná brzy i věhlasem předčí ten první. Nad "starým hřístem", asi 200 metrů nad Velikou zatáčkou, ve směru od Křížných, byla po dlouhá léta trhlina ve vozovce. Časem začala vlivem nestabilního podloží a sesuvu půdy část silnice poklesávat víc a víc. Letos však silničáři přistoupili k radikálnímu řešení: snažili se odlučující se část vozovky vyrovnat s okolní silnicí. Možná špatně odhadli množství materiálu, který bude potřeba, a tak bohužel upřímně míněná snaha cestu spravit dopadla katastrofálně. Neskutečně

Bezpečně a pomalu

Takto vypadá vychýlení jízdního pruhu v rakouském Kleinebersdorfu (foto Aleš Kuták, Doprava 21)

Slavičina nás před rychle jedoucími řidiči dokonale ochraňuje sled ostrých zatáček, z opačné strany, od Pitína z Jahodisek, se auta často do obce spouštějí rychlostí výrazně převyšující povolenou padesátku. Nebylo by tedy příjemné spojit nutné s užitečným a při opravě vozovky u domu p. Šebáka vybudovat i vychýlený jízdní pruh, který by zpomaloval auta vjíždějící do obce?

Zatím u nás není moc zvykem dopravu v obcích zpomalovat. Žijeme snad v zajetí představy, že čím rychleji řidič obcí „profrčí“, tím je nižší pravděpodobnost, že někoho srazí. Svědčí o tom též odpor některých zákonodárců při schvalování zákona, který prosadil snížení rychlosti v obcích a městech na 50 km/hod. To za našimi západními hranicemi je situace opačná. Řidičům při průjezdu rakouskými či německými obcemi nezbude nic jiného než jet pomaleji – silnice v obcích jsou místy záměrně zúžené, přechody pro chodce jsou zvýrazněné a skutečně jsou to místa, kde chodec má chodec přednost.

Pro zpomalení dopravy v obcích je důležité upozornit řidiče na to, že vjíždí do zastavěného území a umožnit mu, aby se přizpůsobil jinému prostředí než je na „volné“ silnici. Mezi nejúčinnější opatření patří malé okružní křižovatky nebo vychýlení jízdního pruhu, které se nejčastěji staví na vstupní části komunikace do obce. A tak zatímco od strany ze

Hostětín, nedej se!

Jako ucelené představení většiny hostětských "pozorohudností" vyzněl ekologický pořad Nedej se, který vysílala Česká televize 8. listopadu. Samozřejmě - hlavním tématem pořadu bylo ekologické zemědělství v Bílých Karpatech. Tým pod vedením produkčního Pavla Bezdečky a Jany Kalendové od 21. října během tří dnů postupně natáčel u Zdeňka Ševčíka v Pitíně, den a půl v Hostětíně a pobyt v Bílých Karpatech zakončil u chovatele ovcí pana Švédy. Hotový dokument pak přinesl objektivní představení pestrých aktivit, které Bílé Karpaty hostí a určitě přispěl k propagaci celého regionu.

Pokud by někdo měl zájem se podívat na videokazetu s nahraným čtvrt hodinovým dokumentem, má možnost si ji půjčit na obecním úřadě.

Vlaková zastávka

Nejprve trochu historie: na c.k. železniční dráze spojující Brno s tehdy uherskou Trenčianskou Teplou začaly první vlaky jezdit v roce 1888. Pravděpodobně více vlaky nákladní, než osobní, však i též míst, kde vlaky zastavovaly, bylo podstatně méně než nyní: v nejbližším okolí to byla současná nádraží v Bojkovicích, na pitínské "výhybně", v Hrádku či Bohuslavicích.

Zastávek postupně přibývalo, v Pitíně byla zastávka otevřena v roce 1912. Hostěťané uvítali první vlak, který zastavil na zastávce na Slatinách, v roce 1943. Nejprve tam stála dřevěná budka, kterou později nahradila zděná, ne příliš útulná budova zastávky. Ale přesto byly všichni, kdož vlakem jezdí, rádi, že se tam mohou schovat před nepohodou, posedět v klidu a počkat na zpožděný vlak či vyhlížet jej, jak vyjíždí z lesa od Kolelače. Do jisté doby dokonce zastávky poskytovala pomoc i v chvílích intimních, kdy si člověk potřebuje odskočit "na stranu". V posledních letech to však šlo se zastávkou z kopce – nejprve vzaly za své záchody. Pak jsme se většinou jen pohoršili nad nejrůznějšími nápisy vyrytými do omítky. Avšak těžce zastávka utrpěla při "nájezdech", kdy to odnesla i okna do čekárny a fasáda byla popsaná hieroglyfy sprejerů. Žalostný vzhled zastávky jako by vyjadřoval i tu nepřijemnou skutečnost, že i vlaků zastavuje v Hostětíně méně a méně. Letos v létě zapomněli zaměstnanci Českých drah i pokosit nejbližší okolí zastávky a perón, a tak pro toho, kdo Hostětína přijel vlakem, to moc důstojné uvítání nebylo.

Avšak na konci prázdnin se podařilo domluvit s Českými drahami, které na zušlechtnění zastávky a jejího okolí, poskytl, vedle souhlasu a „morální podpory“, i peníze na potřebný materiál. Ovšem bez nadšení a vůle hostětské mládeže by to nešlo: nejprve očistili okolí zastávky, zarůstající plevelem a travou, a pak společnými silami vrhli na malování. Vedle Jára Ševčíka, Lucky Studeníkové a Olgy Machů, kteří si vzali na starost natírání oken a dveří a vymalování čekárny, si zavolali na pomoc i Helenku Šléglovou z Pitína, která vyzdobila do té doby uniformní malbu na stěnách veselou kresbou parního vláčku. "Dekoraci" nástěnky pro vylepování jízdních řádů pak obstaraly přes sebe přelepené noviny. Ovšem pro celkový dojem ze zastávky udělalo hodně i opravení fasády, když na začátku listopadu nastříkal pan Boleček novou brizolitovou omítku. Závěrečný úklid pak obstarala mladá děvčata Zuzka Bartošová, Saška Maňasová a Peťka Uliánová s Luckou Studeníkovou. Navíc, když připočteme instalovanou "Pohlednici" (tak se jmenuje dřevěná znázorňující pohled do krajiny od Dana Šenkeříka), pak zastávka a její okolí poskytuje cestujícím skoro kulturní zážitek.

Přestože se tedy zastávka má k světu a dělá lepší vizitku celé obci, je potřeba ještě dotáhnout pár drobností: shodli jsme, že by zastávce prospěl "zelený kabát" z popínavého přísavníku (jako třeba na hasičárně), který by ji ozelenil. Na jaro bychom chtěli zasadit k zastávce i strom, který dotvoří okolí.

Věříme, že vstřícný krok, který naše obec udělala vůči Českým drahám, jimž zastávka patří a které se o ni mají starat, nezůstane bez odezvy. Doufáme, že sami budou o zastávku více pečovat a nebudou nečinně přihlížet tomu, jak zastávka chátrá. Ale při tom jim musíme pomoci my všichni, kteří na vlak chodíme: všimnout si nejrůznějších nepravostí a vandalismu, které by toto drobné dílko ničily.

Hurá na vlak!

To, co bylo po více než pět let jen zbožným přáním hostětských občanů, se vyplní v neděli 15. prosince. V ten den začíná platit nový jízdní řád Českých drah, který s sebou přináší i pro nás podstatné změny. Prvně, bude otevřena zastávka Bojkovice – město, kde budou zastavovat i některé rychlíky či spěšné vlaky. Druhou, a překvapivě opět příznivou změnou, je to, že od tohoto data budou v Hostětíně zastavovat spěšné vlaky č. 1921 v 12.45 ve směru od Bojkovic a vlak č. 1926 v 16.35, který jede z Bylnice do Brna.

Po peticích a dlouholeté neúspěšné korespondenci s Českými drahami je to vítězství, které se sluší oslavit. Vyzýváme všechny, kteří chtějí využít této jedinečné příležitosti, aby se zúčastnili **slavností hromadné jízdy spěšným vlakem na trase Pitín zastávka – Hostětín v neděli 15. prosince**, kdy tento vlak vlastně poprvé v Hostětíně zastaví. Odjezd vlaku je v 12.35 ze zastávky v Pitíně, do Hostětína bychom měli podle jízdního řádu dorazit v 12.45. Protože bychom

chtěli pro všechny, kdož se chtějí této recese zúčastnit, vyřídít hromadnou jízdenku, prosíme zájemce, aby se zapsali do seznamu v obchodě.

Jak dopadly komunální volby?

Při komunálních volbách, které se konaly 1. – 2. listopadu, jsme měli možnost u nás v Hostětíně vybírat mezi 16 kandidáty na 3 kandidátních listinách. V následující tabulce najdete počty hlasů, které získaly jednotlivé volební strany:

Kandidátní listina		Hlasy		Přepočtené % plat. hlasů	Počet mandátů
		abs.	v %		
1	Komunistická strana Čech a Moravy	72	6.86	24.00	0
2	Sdružení nezávislých	616	58.67	58.66	5
3	Křesťansko demokratická .unie – Čs.strana lidová	362	34.48	34.47	2

Detailnější pohled na hlasy pro jednotlivé kandidáty ukazuje další tabulka:

Číslo	Příjmení, jméno (kandidátní listina)	Počet hlasů
I. Komunistická strana Čech a Moravy		
1	Maňas Libor	40
2	Hrubý Jaroslav	32

II. Sdružení nezávislých		
1	Orsák Drahomír	121
2	Janůj Petr	113
3	Janota Robert, ing.	112
4	Bartošová Alena	77
5	Malcová Hedvika	85
6	Mikel Miroslav	46
7	Boleček Jaroslav	62

Číslo	Příjmení, jméno (kandidátní listina)	Počet hlasů
III. Křesťansko–demokratická unie - Čs. strana lidová		
1	Machů Radim	98
2	Staroba František	63
3	Zajíček Antonín	53
4	Bartošová Marie	11
5	Lukáš Vojtěch	87
6	Studeník Josef	26
7	Turečková Anna	24

Abecední seznam členů nového obecního zastupitelstva je tedy následující:

Alena Bartošová
Ing. Robert Janota
Petr Janůj
Vojtěch Lukáš

Radim Machů
Hedvika Malcová
Drahomír Orsák

Jako již tradičně oboje letošní volby, jak parlamentní v červnu, tak tyto „dušičkové“ komunální, provázela u nás v Hostětíně vysoká volební účast. A to přestože v rámci České republiky je bohužel zaznamenáván trend opačný: lidé jakoby nestáli o svobodné volby – nejdůležitější akt parlamentní demokracie, kdy mohou projevit veřejně svůj názor – a k volbám chodí méně a méně.

Územní jednotka	1994	1998	2002
ČR	60,68	45,02	43,38
Jihomoravský kraj	65,84	–	–
Zlínský kraj	–	51,96	50,43
okres Uherské Hradiště	72,37	57,88	55,33
okres Zlín	63,58	48,36	46,54
Hostětín	92,27	87,01	87,57

Potvrzuje to tabulka (viz výše), která shrnuje volební účast při komunálních volbách (tedy kolik procent občanů přišlo k volbám ze všech voličů) v rámci různých územních jednotek.

Poradna pro spotřebitele

Koupili jste si vadný výrobek a nevíte co s ním? Prodejce vám neuznal reklamaci? Nevíte, jaké jsou záruční doby na jednotlivé výrobky? Právě v takových otázkách vám může pomoci **poradna Sdružení ochrany spotřebitelů**, která pracuje i u nás v Hostětíně na moštárně. **Sdružení ochrany spotřebitelů**, které má pobočky po celé zemi, se zabývá problémy s reklamacemi, odstoupením od smluv, cenami a kvalitou zboží, pomáhá řešit také právní problémy. A kdy můžete se žádostí o radu přijít? Na moštárně bude poradna otevřena pro osobní návštěvy vždy v sobotu od 8 do 10 hodin. Ve Zlínském kraji je ještě poradna v Otrokovicích na telefonu se záznamníkem 577 921 567; poradnu pro spotřebitele má v Brně také ZO ČSOP Veronica (542 218 351).

Vánoční svátky přicházejí

Čas letí jako voda – máme za sebou horké letní dny, nebývale deštivý podzim a nezadržitelně se blížíme ke závěru roku. Zkuste trochu zapomenout na předvánoční stres, odložte na chvíli seznamy toho, co máte ještě nakoupit, zařídit a dokončit. Jako každoročně jsme pro Vás připravili chvílku, kdy máte možnost se zastavit a nasát skutečnou vánoční atmosféru se vším, co k ní patří: pečenými kaštany a svařeným vínem či moštem a koledami. Dovolujeme si Vás srdečně pozvat na **vánoční zpívání**, které se bude konat **v neděli 22. prosince od 17.00 hodin na návsi**.

Po vystoupení našich dětí proběhne podobně jako loni **vernisáž vánoční výstavy**. Po úspěšné loňské výstavě Petry Münsterové, na které Zdeněk Kučera („ze mlýna“) navrhl pořádání pravidelných výstav v době vánočních svátků, se letos pokusíme v této rodící se tradici pokračovat. Umělcem, který v omezeném prostoru obecní zasedací místnosti představí svá díla, bude **pan Zdeněk Kutra** (42 let) ze Slavičína, který vyučuje výtvarnou výchovu na tamějším gymnáziu. Po řadě úspěšných výstav ve Slavičíně a širším okolí, dal autor výstavě tentokrát prostý název „**Malba**“ a představí nám svoji tvorbu z posledních tří let.

Srdečně zveme všechny bez rozdílu věku, a to jak hostětské, tak z blízkého či vzdáleného okolí, aby se přišli na vánoční zpívání a výstavu podívat!

**At' Vám svátky vánoční přinesou štěstí, zdraví a spokojenost
a dají Vám i Vaším blízkým novou sílu potřebnou k tomu,
abyste v roce 2003 dokázali vše, co si přejete.**

obecní zastupitelstvo

Zprávy z obecního úřadu

Zastupitelstvo obce Hostětín na svém zasedání ve čtvrtek 5. prosince 2002

- zvolilo
 - a) **Drahomíra Orsáka** starostou obce
 - b) **Radima Machů** místostarostou obce
- zřídilo pro funkční období 2002-2006 tyto komise:
 - finanční a kontrolní;
 - životního prostředí a veřejného pořádku;
 - sociální a kulturní.
- projednalo registraci místní knihovny;
- schválilo finanční částku 2.000,00 Kč pro nákup hraček MŠ Pitín.

Texty úplných znění usnesení najdete na úřední desce obecního úřadu.

host do domu obecní zpravodaj občanů Hostětína | vydává Obecní úřad Hostětín | toto číslo vyšlo 14. prosince 2002 |
telefon, fax: 572 641 216 | e-mail: hostdodomu@hostetin.cz
